РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

4 юни 2009 година *

По дело C-285/08

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Cour de cassation (Франция) с акт от 24 юни 2008 г., постъпил в Съда на 30 юни 2008 г., в рамките на производство по дело

Moteurs Leroy Somer

срещу

Dalkia France,

Ace Europe,

* Език на производството: френски.

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н P. Jann (докладчик), председател на състав, г-н M. Ilešič, г-н A. Tizzano, г-н A. Borg Barthet и г-н J.-J. Kasel, съдии,

генерален адвокат: г-н P. Mengozzi,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за Moteurs Leroy Somer, от SCP F. Rocheteau и C. Uzan-Sarano, avocat,

— за Dalkia Франция и Ace Europe, от SCP Coutard — Mayer — Munier-Apaire, avocat,

— за френското правителство, от г-н G. de Bergues и г-жа R. Loosli-Surrans, в качеството на представители,

— за испанското правителство, от г-н J. López-Medel Bascones, в качеството на представител,

— за австрийското правителство, от г-жа C. Pesendorfer, в качеството на представител,

— за Комисията на Европейските общности, от г-н G. Wilms и г-н J.-B. Laignelot, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на членове 9 и 13 от Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока (ОВ L 210, стр. 29; Специално издание на български език 2007 г., глава 15, том 1, стр. 183).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между дружеството Moteurs Leroy Somer и дружествата Dalkia France и Ace Europe по повод на неговата отговорност за вредата, причинена на електрически генератор на болница вследствие прегряването на произведен от него алтернатор.

Правна уредба

Общностна правна уредба

3 Деветото и осемнадесетото съображение от Директива 85/374 гласят следното:

„като има предвид, че защитата на потребителите изисква поправяне на вредите в случай на смърт или телесна повреда, както и поправяне на имуществени вреди; като има предвид, че последните трябва да се ограничат за вещи за лична употреба и консумация [да се чете: „да се ограничат до вещи за лична употреба или консумация“] […];

[…]

като има предвид, че свързаната с това хармонизация не може да бъде цялостна на настоящия етап, а само отваря възможности за по-пълна хармонизация; като има предвид, че следователно е необходимо Съветът да получава през определени периоди от време отчети и доклади от страна на Комисията относно прилагането на настоящата директива, придружени при необходимост от съответните предложения“.

4 Съгласно член 1 от Директива 85/374 „[п]роизводителят носи отговорност за вредите, причинени от дефект на неговата стока“.

5 Според член 4 от тази директива „[у]вреденото лице е длъжно да докаже вредата, дефекта и причинната връзка между дефекта и вредата“.

6 Член 9 от посочената директива предвижда:

„По смисъла на член 1 „вреда“ е:

а) причиняване на смърт или телесна повреда;

б) повреждане или унищожаване на вещ, различна от дефектната стока, на стойност не по-малка от 500 ECU, ако вещта:

(i) е от вид предназначен по правило за лична употреба или консумация, и

(ii) е била предназначена и използвана от увреденото лице основно за лична употреба или консумация.

Настоящият член се прилага в съответствие с националните разпоредби относно неимуществени вреди.“

7 Член 13 от същата директива е формулиран по следния начин:

„Настоящата директива не засяга правата на увредените лица, които те могат да имат на основание на правото на договорна и извъндоговорна отговорност или на основание на даден специален режим, съществуващ към момента на нотифициране на настоящата директива.“

Национална правна уредба

8 Както е видно от акта за преюдициално запитване, френското право или установената френска съдебна практика позволяват на увреденото от дефектна стока лице да иска поправяне на причинената вреда върху вещ, предназначена за професионална употреба и използвана с такава цел, когато това лице докаже само вредата, дефекта на стоката и причинната връзка между този дефект и вредата.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

9 Електрически генератор, инсталиран през 1995 г. от дружеството Wartsila в болница в Лион, се запалва вследствие от прегряване на алтернатора, произведен от Moteurs Leroy Somer и пуснат в продажба от него през 1994 г.

10 Dalkia France, на което е възложена поддръжката на тази инсталация, и неговият застраховател Ace Europe поправят причинените от този инцидент материални вреди на болницата и впоследствие, като встъпват в правата на последната, призовават на съд Moteurs Leroy Somer, за да получат възстановяване на платените от тях суми.

11 С решение от 7 декември 2006 г. Cour d'appel в Лион установява, че Moteurs Leroy Somer е било обвързано със задължение за сигурност и го осъжда да заплати на Dalkia France сумата от 320 143,03 EUR и на Ace Europe сумата от 229 107 EUR.

12 Пред запитващата юрисдикция Moteurs Leroy Somer изтъква по-специално, че възложеното на всеки професионален търговец задължение за сигурност не обхваща причинените вреди върху вещи, предназначени за професионална употреба и използвани от увреденото лице за неговата професионална употреба. Осъждайки го да поправи чисто материалните вреди, засягащи електрическия генератор, поръчан от болницата за нуждите на професионалната ѝ дейност, Cour d'appel de Lyon нарушил разпоредбите на член 1603 от Code civil, тълкувани в светлината на Директива 85/374.

13 Тъй като счита тълкуването на Директива 85/374 за необходимо, за да може да се произнесе по жалбата, с която е сезиран, Cour de cassation решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Дали членове 9 и 13 от директивата [85/374] допускат тълкуване на национално законодателство или на установена вътрешна съдебна практика, което позволява на увреденото лице да иска поправяне на причинената вреда върху вещ, предназначена за професионална употреба и използвана с такава цел, когато това лице доказва само наличието на вредата, дефекта на стоката и причинната връзка между този дефект и вредата?"

По преюдициалния въпрос

14 С въпроса си Cour de cassation иска по същество да установи дали Директива 85/374 допуска тълкуване на национално законодателство или прилагане на установена вътрешна съдебна практика, според което увреденото лице може да иска поправяне на причинената вреда върху вещ, предназначена за професионална употреба и използвана с такава цел, когато това лице доказва само наличието на вредата, дефекта на стоката и причинната връзка между този дефект и вредата.

15 Член 9 от Директива 85/374 ограничава термина „вреда“ по смисъла на член 1 от тази директива, според който „[п]роизводителят носи отговорност за вредите, причинени от дефект на неговата стока“.

16 Съгласно този член 9 посоченият термин включва освен причиняването на смърт или телесна повреда, повреждането или унищожаването на вещ, различна от дефектната стока, на стойност не по-малка от 500 EUR, ако вещта е от вид, предназначен по правило за лична употреба или консумация и е била предназначена и използвана от увреденото лице основно за лична употреба или консумация.

17 Ето защо трябва да се констатира, че вреда като тази в главното производство, причинена на вещ, предназначена за професионална употреба и използвана с такава цел, не спада към термина „вреда“ по смисъла на Директива 85/374 и следователно не би могла да породи отговорността на производителя по силата на член 1 от тази директива.

18 В представеното си пред Съда становище Moteurs Leroy Somer обаче счита, че като не подчинява причинените вреди върху вещ, предназначена за професионална употреба и използвана с такава цел, на режима на отговорност, който въвежда, Директива 85/374 възпрепятства държавите членки да предвидят за

тези вреди режим на отговорност, който почива на същите основания, както въведения от посочената директива режим, а именно само доказателство за вредата, дефекта и причинната връзка.

19 В това отношение следва да се констатира, че разглежданият в главното производство режим подчинява възможността увреденото лице да иска поправяне на причинена вреда върху вещ, предназначена за професионална употреба и използвана с такава цел, на изисквания за доказване, които съответстват на предвидените в член 4 от Директива 85/374, а именно увреденото лице да докаже вредата, дефекта и причинната връзка между дефекта и вредата.

20 Вярно е освен това, че Съдът приема, че правото на преценка, с което държавите членки разполагат за регламентиране на отговорността поради дефектни стоки, изцяло се определя от самата Директива 85/374 и трябва да се извежда от текста, целта и структурата на последната (Решение от 10 януари 2006 г. по дело Skov и Bilka, C-402/03, Recueil, стр. I-199, точка 22 и цитираната съдебна практика).

21 В това отношение Съдът уточнява, че по регламентираните от нея пунктове Директива 85/374 се стреми към пълно хармонизиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки (Решение по дело Skov и Bilka, посочено по-горе, точка 23 и цитираната съдебна практика).

22 Вярно е също, че Съдът приема, че член 13 от Директива 85/374, според който Директивата не засяга правата на увредените лица, които те могат да имат на основание на правото на договорна и извъндоговорна отговорност или на основание на даден специален режим, съществуващ към момента на нотифициране на тази директива, не би могъл да се тълкува като оставящ на държавите членки възможността да запазят общ режим на отговорност поради дефектни стоки, който е различен от предвидения с посочената директива (Решение по дело Skov и Bilka, посочено по-горе, точка 39 и цитираната съдебна практика).

23 Освен това Съдът приема, че член 13 от Директива 85/374 трябва да се тълкува в смисъл, че въведеният от тази директива режим не изключва прилагането на други режими на договорна или извъндоговорна отговорност, доколкото те почиват върху различни основания, като гаранцията за скрити недостатъци или непозволеното увреждане (Решение по дело Skov и Bilka, посочено по-горе, точка 47 и цитираната съдебна практика)

24 Не по-малко вярно е обаче, че Директива 85/374 би могла да се противопоставя на режим на отговорност като разглеждания в главното производство само при условие, че този режим спада към приложното поле на посочената директива.

25 Всъщност, макар и Директива 85/374, както бе напомнено в точка 21 от настоящото решение, да се стреми към пълно хармонизиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки по регламентираните от нея пунктове, за сметка на това, както е видно от осемнадесето съображение от нея, тя не е предназначена изчерпателно да хармонизира областта на отговорността поради дефектни продукти извън посочените пунктове.

26 Както обаче поддържат в представените си пред Съда съответни становища Dalkia France и Ace Europe, френското и австрийското правителство, както и Комисията, режим на отговорност като разглеждания в главното производство не спада към приложното поле на Директива 85/374.

27 Всъщност както от текста, така и от структурата на Директива 85/374, и по-специално членове 1 и 9 и девето съображение от нея, е видно, че поправянето на причинените вреди върху вещ, предназначена за професионална употреба и използвана с такава цел, не спада към пунктовете, които посочената директива регламентира, тъй като, както бе констатирано в точка 17 от настоящото съдебно решение, такива вреди не попадат в приложното поле на термина „вреда“ по смисъла на член 1 от Директива 85/374, както е очертан този термин в член 9 от Директивата.

28 Следователно трябва да се констатира, че поправянето на причинените вреди върху вещ, предназначена за професионална употреба и използвана с такава цел, не спада към приложното поле на Директива 85/374.

29 Това тълкуване не се опровергава от факта, че както е видно от първо съображение от Директива 85/374 и от практиката на Съда (Решение от 25 април 2002 г. по дело Комисия/Франция, C-52/00, Recueil, стр. I-3827, точка 17, Решение по дело Комисия/Гърция, C-154/00, Recueil, стр. I-3879, точка 13 и Решение по дело González Sánchez, C-183/00, Recueil, стр. I-3901, точка 26), има за цел не само да предотвратява различията в нивото на защита на потребителите, но и да осигурява ненарушена конкуренция между икономическите оператори и да улеснява свободното движение на стоки.

30 Всъщност нищо в текста на Директива 85/374 не позволява да се направи извод, че като по силата на тази директива ограничава поправянето на вреди върху имущества до вещите за лична употреба или консумация, общностният законодател възнамерява в името на целта по осигуряване на ненарушена конкуренция и улесняване на свободното движение на стоки да лиши държавите членки от възможността да предвиждат относно поправянето на причинени вреди върху вещ, предназначена за професионална употреба и използвана с такава цел, режим на отговорност, който съответства на въведения с посочената директива.

31 При това положение, тъй като осъществената с Директива 85/374 хармонизация не включва поправянето на причинени вреди върху вещ, предназначена за професионална употреба и използвана с такава цел, тази директива не възпрепятства държавите членки да предвиждат в това отношение режим на отговорност, съответстващ на въведения с посочената директива.

32 С оглед на всички гореизложени съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че Директива 85/374 трябва да се тълкува в смисъл, че тя допуска тълкуването на национално законодателство или прилагането на установена вътрешна съдебна практика, според което увреденото лице може да иска поправяне на причинената вреда върху вещ, предназначена за професионална

употреба и използвана с такава цел, когато това лице доказва само наличието на вредата, дефекта на стоката и причинната връзка между този дефект и вредата.

По съдебните разноски

33 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока, трябва да се тълкува в смисъл, че тя допуска тълкуването на национално законодателство или прилагането на установена вътрешна съдебна практика, според което увреденото лице може да иска поправяне на причинената вреда върху вещ, предназначена за професионална употреба и използвана с такава цел, когато това лице доказва само наличието на вредата, дефекта на стоката и причинната връзка между този дефект и вредата.

Подписи